

מ"ת 52308/05/17 - מדינת ישראל נגד עומר מוחמד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 52308-05-17 מדינת ישראל נ' מוחמד(עציר)

לפני	כבוד השופט גרשון גונטובניק
מבקשת	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד הדר צור
נגד	עומר מוחמד (עציר)
משיבים	ע"י ב"כ עו"ד רמזי סקיס

החלטה (ראיות לכאורה)

לפני בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים. בהחלטה זו אתייחס לשאלת קיומן של הראיות לכאורה ולעוצמתן.

1. נגד המשיב (להלן: גם **הנאשם**) הוגש לבית משפט זה כתב אישום (ת"פ 532336-05-17). כתב האישום מציין כי הנאשם הוא תושב האזור, ובמועדים הרלוונטיים שהה בישראל כשארין בידיו אשרת כניסה או שהייה כדין בארץ. ביום 17.5.17 בשעה 18:00 או בסמוך לכך צעדה ברחוב בתל-אביב יפו המתלוננת, ילדת שנת 2003. היא הבחינה בנאשם צועד לקראתה. הנאשם התקרב אליה, ליטף את אבר מינה לכיוון חזה למשך מספר שניות לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. **"לאחר שחלף על פניה של המתלוננת, והבחין כי היא משוחחת בטלפון הנייד, סב הנאשם על עקביו, התקרב למתלוננת ושאל אותה 'למי את חושבת שאת מתקשרת?'"** (פסקה 3 לכתב האישום). משלא השיבה לו, דחף אותה, וכשהמשיכה בדרכה, הוא דחף אותה פעם נוספת והלך לדרכו. על רקע כל אלה, מציין כתב האישום, **"בהיותו שווה בלתי חוקי בישראל, ביצע הנאשם מעשה מגונה במתלוננת לצורך גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים, וכן תקף את המתלוננת שלא כדין"** (פסקה 4 לכתב האישום).

הנאשם הואשם במעשה מגונה (עבירה לפי סעיף 348(ב), בנסיבות סעיף 345(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **החוק**)); בתקיפה סתם (עבירה לפי סעיף 379 לחוק); ובשהייה בלתי חוקית בישראל (עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: **חוק הכניסה**)).

2. לצד האישום הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים. לשיטתה, קיימות נגדו ראיות לכאורה; המתלוננת היא קטינה, ומסרה את גרסתה, העומדת בבסיס כתב האישום, במשטרה ובחקירת ילדים; בנוסף יש עד ראייה למקרה; עדויות קרובי משפחתה שסיפרו על מה שהמתלוננת מסרה להם; הנאשם נעצר בסמיכות למקום האירוע, ומפיו נדף ריח אלכוהול; קיים סרטון המתעד את הדברים; ואין מחלוקת שהוא שהה בארץ שלא כדין. קיים חשש שאם ישוחרר ינסה לשבש הליכי משפט בכך שיימלט מהארץ. נשקפת ממנו מסוכנות נוכח העובדה כי עשה את

מעשיו ברחוב הומה אדם באור יום.

3. במהלך הדיון שהתקיים בפניי הודה הנאשם בקיומן של ראיות לכאורה. יחד עם זאת הנאשם מכחיש כל מטרה מינית. מעיון בסרטון (המתעד הדברים בזווית ראייה עורפית (כך שאנו רואים את גבה של המתלוננת)) עולה שמדובר בהתנגשות רגעית. לאחריה הנאשם נעצר אך הוא שב על עקבותיו לעברה כדי לבקש מהמתלוננת סליחה. הוא הבין שהיה מגע, לא מכוון. אין מחלוקת שלא הייתה עצירה שלו. הקטינה, כשסיפרה על המקרה לדוד שלה, ציינה שהנאשם מזכיר לה מישהו שפגשה בפאב לפני ימים, ולכן ייתכן שכל המקרה לבש בתודעה שלה אופי מיני, בעוד שבמציאות הוא נעדר אופי כזה. מכל מקום, ועל רקע זה, התיק אינו מתאים למעצר עד תום ההליכים. אחיו של הנאשם נשוי לישראלית, והיא מוכנה לערוב בכל תנאי, יש גם ערב נוסף ישראלי, ובהחלט ניתן לנהל את התיק כשהנאשם ישהה מחוץ לאזור וייתייב לדיונים במשפטו. ניתן לאיין כל חשש בערבויות המתאימות.

המבקשת ציינה כי אין המדובר רק ברושם סובייקטיבי של המתלוננת, אלא גם בעדות של עד ראייה שנכח במקום, ושלל מגע תמים. הגרסה לפיה הנאשם שב לאחור כדי להתנצל לא בא זכרה בחקירתו במשטרה. בנוסף יש להתייחס לעדותם של שני קרובי המשפחה שלה שהיא שוחחה עמם לאחר האירוע. למשיב הרשעה קודמת בעבירות שב"ח משנת 2015. מכאן שהמסוכנות אינה נובעת רק מנגיעה באישה שנעשית לאור יום, אלא גם מחזרה לארץ לאחר שהורשע בעבר בשהייה בלתי חוקית. הטענה של כניסה לצרכי פרנסה נסתרת מהעובדה כי הוא הסתובב בפומבי שיכור בצהרי היום (תוך שעדיין היא עירני).

עד כאן טענות הצדדים ומכאן לשאלת הראיות לכאורה לביסוס כתב האישום.

4. למעשה, אין לפני מחלוקת אמיתית על קיומן של ראיות לכאורה, השאלה היא עוצמתן של ראיות אלה, ועד כמה הן נתונות לפרשנות:

א) העדות המרכזית בתיק היא כמובן עדותה של המתלוננת, שנחקרה על ידי חוקרת ילדים ביום 18.5.17. זו תיארה את המגע כפי שחוותה אותו, ואת הדחיפות שהנאשם דחף אותה לאחר מכן. היא ציינה שהמגע באיבר המין היה "כמו סטירה כזו" ואומרת שהייתה בלחץ. על בגדיה היא מספרת "שהחולצה שלה עלתה קצת בגלל שהוא החליק את היד שלו" (סיכום חקירת ילדים מיום 18.5.17 דף 3). היא גם ציינה שהמגע היה מעל הבגדים, ושהמגע לקח שנייה "שניה לקח לו לגעת ולהרים את היד". היא ציינה כי ראתה את הנאשם גם ביום כיפור קודם לכן.

ב) עד הראייה שראה את המקרה ציין "הבחור שלח יד קדימה כשהיא עוב[ר]ת שהיא תפגע ביד שלו כאילו בטעות אבל זה לא בטעות. הוא פגע לה בגוף עם היד. הוא המשיך ללכת והיא הסתובבה כזה לא הבינה מה קרה. ואז המשיכה ללכת. ואז הוא הסתובב אליה והתחיל ללכת אחריה הגיע אליה היא הייתה בטלפון הוא בא ניסה לדבר איתה לא יודע מה אמר לה הייתי רחוק. אבל שמעתי אותה אומר תעזוב אותי משהו כזה ואז אני באתי מולו והיא המשיכה ללכת" (הודעה מיום 17.5.17 ש. 2). עד הראייה שראה את המקרה ציין כי הנאשם "נראה מוזר" וכשנשאל למה הכוונה השיב "בעיניים אולי קצת מנותק קצת מרוחק אבל אולי זה סתם פרשנות" (הודעה מיום 25.5.17 ש. 7). כשנשאל אם הנאשם היה שיכור השיב שגם אם הוא התנדנד זה לא היה קיצוני, לא כמו שיכורים שהולכים ברחוב.

ג) אחד מקרובי המשפחה שהמתלוננת התקשרה אליו מסר בחקירתו שהמתלוננת "תיארה לי שהוא בא

מקדימה נגע לה באיבר המין כשהיא לבושה עד למעלה על [כך במקור] עד לחזה ושנגע לה גם בחזה" (הודעה מיום 19.5.17 ש.8). בנוסף הוא ציין שהמתלוננת אמרה לו **"שהיא ראתה אותו [את הנאשם] גם לפני ביום העצמאות השנה ושהוא ניסה לגשת אליה לדבר איתה להתחיל איתה"** (שם, ש.13). וביחס למקרה מושא כתב האישום, המתלוננת סיפרה שהנאשם **"ראה אותה בתחנ[ת] האוטובוס כשהיא יורדת מהאוטובוס, ניגש אליה ואז ממש שם לה יד על איבר המין והחליק את היד שלו על כל הגוף עד לאזור החזה ונגע לה גם בחזה היא סיפרה שממש הרים לה את כל החולצה"** (שם, ש.23). קרוב משפחה מסר בחקירתו שהמתלוננת אמרה לו כשספרה על המקרה **"עברתי ומישהו נגע בי"** (הודעה מיום 18.5.17 ש.8).

ד) הנאשם הכחיש כי נגע במתלוננת והודה כי שתה משקה אלכוהולי לפני האירוע, אך הוא לא היה שיכור. **"הייתי עירני לעצמי"** [כך במקור] (הודעה מיום 17.5.17, ש.55). כשהראו לו את הסרטון הוא אמר שהוא לא זכר דבר כזה (ש.90).

ה) עיון בסרטון מראה כי הנאשם הלך כל העת ולא עצר עת אירע המגע. המגע עצמו נמשך על פני לא יותר משניה. בהחלט נראה, כי קיימת הסתברות שהיד של הנאשם נשלחה לעבר המתלוננת בכוונת מכוון, אך אין לשלול, באמות המידה של המשפט הפלילי, כי לא הייתה זו התנגשות בעלת גוון מינית.

ו) אשר לטענת ב"כ הנאשם כי הוא שב על עקבותיו לבקש סליחה, זו לא מתיישבת עם הדחיפות שהמתלוננת טענה שדחף אותה. מכל מקום, הנאשם אכן לא מסר גרסה זו במשטרה עת נחקר. יחד עם זאת, אין חולק כי הנערה זיהתה את הנאשם, בטעות, עם אדם אחר ש"ניסה להתחיל איתה" קודם לכן. טעות זו, כפי שטוען ב"כ הנאשם, יכולה להעצים את האירוע מזווית הראייה הסובייקטיבית של המתלוננת, מעבר לממדיו האובייקטיביים.

5. על רקע זה ניתן לומר כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס האישום. השאלה אם תקום אחריות פלילית אם לאו, תהיה תלויה בהתרשמות בית המשפט שידון בהליך העיקרי מעדויות הצדדים. הראיות הקיימות יכולות להוביל להרשעה, ומכאן שקיימות ראיות לכאורה. יחד עם זאת, עוצמתן בינונית, נוכח האפשרות, שאינה מופרכת, שאירעה כאן התנגשות שאינה בעלת גוון מיני. מכל מקום לא מדובר במקרה שבו הנאשם נעצר ונגע באופן מקיף בנערה. המגע היה מעל הבגדים, ונמשך, כאמור, לא יותר משניה. לעובדה שהנאשם שתה קודם לכן יכולות להיות השלכות לכך זכות ולכך חובה. לכך חובה, במובן זה שיתכן שהשתייה שחררה את המעצורים, והובילה לשליחת יד מכוונת לעבר הנערה. מנגד ייתכן שהובילה לאותה התנגשות שלא היה מאחוריה גוון מיני. הסוגיה תתברר, מן הסתם, בהליך הפלילי עצמו.

6. במעמד שימוע ההחלטה אתייחס לשאלת קיומן של עילות מעצר ואבחן את האפשרות לקיומן של חלופות מעצר.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ז, 28 יוני 2017, במעמד הצדדים.

גרשון גונטובניק , שופט